

utåt genom näsborrarna, utan äfven inåt i munhållans bakgrund. *Taga någon om n-n. Nypa någon i n-n. Slå, knäppa någon på n-n. Ha vinden midt i n-n*, rakt emot. *Det slår i n-n*, säges om ämnen, hvilka göra ett ganska starkt intryck på luktorganerna. *Ligga på n-n*, ligga framstupa. *Stupa på n-n*, falla framstupa. *N-n springer upp*, börjar blöda. *Tala, sjunga i n-n*, så att ljudet tyckes komma derifrån och låta doft, oklart. *Rynka n-n* ell. *rynka på n-n*, hopdraga näsmuskulerna, så att rynkor visa sig på näsan; äfv. (fig.) yttra tecken af harm, missnöje, förakt. (Fig. fam.) *Midt för ens n.*, i ens åsyn, framför ögonen; äfv. någon till trots, t. ex.: *Det ligger midt för din n.*; *jag skall göra det midt för hans n.* *Sticka n-n i*, blanda sig uti, befatta sig med, t. ex.: *Han sticker n-n i allt. Slå knut på n-n*, visa sig ogen, sur och tvär. *Få lång n.*, blifva snopen, flat. *Låta en gå med lång n.*, göra någon snopen, flat. *Draga vid n-n*, på fint och listigt sätt leda någon efter sina afsigter, med fagra ord bedraga, föra bakom ljust. *Låta draga sig vid n-n*, låta narra sig. *Gå efter n-n*, gå, utan att tänka på, hvart man går eller borde gå. *Det är ej för hans, er n.*, äfv. *det går hans, er n. förbi*, det får han, ni ingen del af. *Spela en på n-n*, gyckla med någon. *Sätta n-n i vädret*, visa sig dryg, stor, stolt, högmodas. *Vända n-n i vädret*, dö. *Hafva skinn på n-n*, ej lätt låta narra sig; äfv. ej låta skämta med sig, ej vara flat, tafatt, försagd. *Han ser ej längre än näsan är lång*, är mycket in-skränkt till förståndet. Se äfv. *Hänga*, v. a. — *Ss. Näsmuskel, -nerve.*

NÄSAPA, f. 1. En art af Aporna med ganska stor näsa. *Semnopithecus nasicus.*

NÄSBAND, n. 5. eller

NÄSBLECK, n. 5. Ring eller hålk vid ändan af gevär.

NÄSBEN, n. 5. Hvardera af de tvenne små ben, som bilda öfversta delen af näsan.

NÄSBLOD, n. sing. Blödning ur näsan. *Få n. Blöda n.*, se *Blöda*.

NÄSBORR, m. 2. Så kallas hvardera af näsans tvenne öppningar utåt. *Bege n-arne.*

NÄSBROSK, n. 5. Brosk, hvaraf näsan hufvudsakligen består.

NÄSBRÄNNA, f. sing. (fig. fam.) — Se *Näsknäpp*. — 2) Skarp tillrättavinsning; äfv. svår motgång, förlust. *Få n.*

NÄSBÖLD, m. 5. Böld, som har sitt säte i näsan.

NÄSDROPP, n. sing. (skämtv.) Flytande slem, som dryper ur näsan.

NÄSDUK, m. 2. Större eller mindre, fyrkantig silkes- eller bomullsduk, eller stycke af lärt o. s. v., som enkom nyttjas för att dermed snyta sig.

NÄSGROP, f. 2. Se *Tåregrop*.

NÄSGRÄS, n. 5. Se *Rölleka*.

NÄSJA, näscha, v. n. 1. (fam.) Vädra, snoka. **NÄSKNÄPP**, m. 2. Knäpp, som man ger någon på näsan. *Få, gifva någon en n.*

NÄSKONUNG, m. 2. (ford.) Viking, som bodde på ett näs eller en udde i sjön.

NÄSLJUD, n. 5. 1) Ljudet af en människas tal, då luften, under det man talar, till en del utdrifves genom näsan. — 2) Språkljud, som så uttalas, t. ex. *en* i franskan.

NÄSPERLA, f. 1. (fam.) Liten näsvis, alltför fritalig flicka, qvinna. Brukas stundom skämtvis, nästan som smekord.

NÄSPOLYP, --y'p, m. 5. (kir.) Polyp, som har sitt läge i näsan.

NÄSROT, f. 5. pl. — *rötter*. Öfversta delen af näsan, emellan ögonen.

NÄSSELDJUR, n. 5. Benämning på en klass af Stråldjuren, som fått sitt namn af egenskapen att brännas likt nässlor, när de vidröras. *Acalephæ.*

NÄSELFEBER, m. 2. pl. — *febrar*. Ett slags mindre farlig utslagsfeber af ganska kort varaktighet, med en ytterst besvärlig klåda och upphöjda fläckar af olika storlek, liknande dem som uppkomma genom beröring med bränn-nässlor. Kallas äfven Nässelutslag.

NÄSELFJÄRIL, m. 2. Tegelröd fjäril, som utvecklas på nässlor, *Papilio Urticæ.*

NÄSELGARN, n. sing. Garn, som spinnes af tågorna på stängeln af vissa nässlearter, och hvaraf nättelduk ursprungligen väfdes.

NÄSELKÅL, m. sing. Grönkål, tillredd af späda nässlor.

NÄSELUTSLAG, n. 5. Se *Nässelfeber*.

NÄSSJA, se *Näsja*.

NÄS-SJÖ, m. 2. (sjöt.) Vågor, som bryta mot bogen från rätt för-ut.

NÄSSKATT, näs-skätt, m. sing. Personlig skatt, bestående i en viss afgift för hvarje näsa (person), och som enligt Ynglingasagan skulle hafva blifvit införd i Sverige af Oden.

NÄSSLA, f. 1. 1) Örtslägte af fam. *Urticæ*. *Urtica*. Innefattar *Etter-, Bränn-, Hampnäs*la, m. fl. — 2) I allmänhet menas dermed någon af slägtets brännande arter, såsom: *Etter- och Brännnäs*la (se dessa ord). *Piska med n-lor. Bränna sig på n-lor.* — 3) Se *Bländnäs*la, *Bönäs*la. — *Ss. Nässelrugge*. [Nessla.]

NÄSLEM, näs-slem, n. sing. Slem i näsan.

NÄSSLING, m. sing. Se *Nässelfeber*.

NÄSSTYFVER, m. 2. pl. — *styfrar*. (t. *Nasentuber*). Se *Näsknäpp*. Brukas numera icke.

NÄST, adj. superl. Sammandraget af *Närmast*. 1) (om rum) Som har sitt läge närmare intill ett föremål än något annat. *N-a hus, stad.* — 2) (om tid) Som följer omedelbart efter en viss ifrågasvarande tidrymd. *N-a vecka, år, månad, dag, termin.* *Syn.* Nästkommande, Nästinstundande, Nästföljande. — 3) Som följer i ordningen omedelbart efter något. *I n-a bref skall jag vidare yttra n-a rad, kapitel. N-a gång. Med n-a post.* — *Prep.* 1) Närmare än någon eller något annat. *N. stället ligger kyrkan.* — 2) Närmare i ordningen efter än någon eller något annat. *N. honom gick i processionen grefve U. N. mig är han förnämst. N. Gud har jag att tacka honom för lifvet.* — *Adv.* Närmare än annan person eller sak. *Generalen red först och näst derefter han. N. bakom, efter, före, intill, under,* o. s. v. *N. på, näst efter,* t. ex. *Hvila n. på maten. N. förflutne,* sednast förflutne.

NÄSTA, c. sing. Se *Broder*. 2) *Hvarje människa är din n. Ålska din n. såsom dig sjelf,* andra menniskor såsom etc. *Kärleken till n-n.*

NÄSTA, v. a. 1. Löst fästa ihop med nål och tråd. *N. fast, ihop. N. i'n, se Inhästa.* — *Nästning*, f. 2.

NÄSTAN, adv. (af *Nära*) Nära nog, i det närmaste. *Det är n. mörkt. N. för stor, liten. N. för tidigt.* — *Syn.* Nära nog. Så godt som, Snart sagt, Fast, Mest, Mestadels.

NÄSTBELÄGEN, a. 2. neut. — *et.* Närmast liggande, belägen. — *Syn.* Nästliggande.